

Pontifical Mass celebrated inside St. Peter's Basilica

<https://youtu.be/DjoifGB-n8o?list=RDDjoifGB-n8o> · <https://youtu.be/EfPD08PkaxA> · https://youtu.be/Wp8ELJQ_BXA

Kiedy i gdzie Msza: https://parafia-rabka.swmm.eu/Kiedy_i_gdzie.pdf

Święta Nakazane: https://parafia-rabka.swmm.eu/Kiedy_i_gdzie.pdf

Co zwalnia od udziału: https://parafia-rabka.swmm.eu/Co_zwalnia_od_udzialu.pdf

Przygotowanie do Mszy: https://parafia-rabka.swmm.eu/Przygotowanie_do_Mszy.pdf

Ministranci: <https://parafia-rabka.swmm.eu/Ministranci.pdf>

Gesty na Mszy: https://parafia-rabka.swmm.eu/Gesty_w_czasie_Mszy.pdf

Ordo: <https://parafia-rabka.swmm.eu/Ordo.pdf>

Dzieci na Mszy: https://parafia-rabka.swmm.eu/Dzieci_na_Mszy.pdf

Liturgia Słowa¹

Liturgię słowa należy sprawować tak, aby sprzyjała medytacji. Dlatego trzeba unikać jakiegokolwiek pośpiechu. Bóg oczekuje, że człowiek usłyszane i przemyślane słowo zrealizuje w swoim życiu poprzez indywidualną odpowiedź. Można je poprzedzić krótkim komentarzem. **Godność słowa Bożego wymaga, aby czytający posługiwał się zawsze Lekcjonarzem mszalnym, a nie kartką.** Czytania powinni wykonywać przygotowani do tego **lektorzy dorośli**, także w Mszach Św. z udziałem dzieci. Po odczytaniu lektor, nie unosi Lekcjonarza i nie ukazuje go wiernym⁷.

Lekcjonarz T. VI; opracowane teksty własne, przeznaczone na Uroczystości, Święta i Wspomnienia poszczególnych Świętych, oraz teksty na wspólne obchody Świętych, którzy nie mają własnych czytań. Ponadto każda czynność liturgiczna posiada specjalnie dobrane czytania w większej ilości, aby Celebrans, kierując się względami duszpasterskimi, mógł wybierać spośród nich najbardziej odpowiadające sytuacji względnie okolicznościom. Wtedy również wybiera się odpowiedni Ornat:

<https://vademecumliturgiczne.pl/tag/liturgia-slowa/>

Przewodniczący winien chętnie korzystać z zaproponowanych w Lekcjonarzu **T. VI**, możliwości wyboru czytań, Psalmów Responsoryjnych, Aklamacji przed Ewangelią:

<https://ordo.pallotyni.pl/index.php/dokumenty-o-liturgii/wprowadzenia-do-ksiag-liturgicznych/307-lekcionarz-mszalny> Przykład: 13.11.2025 czytania w Święto Św. Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna: <https://modlitwa.net/czytanie-na-dzisiaj/czytanie-liturgiczne-na-13-listopada-2025-swietych-benedykta-i-jana-oraz-mateusza-i-izaaka-i-krystyna-pierwszych-meczennikow-polski>

Posługa ministrantów przy Ewangelii:

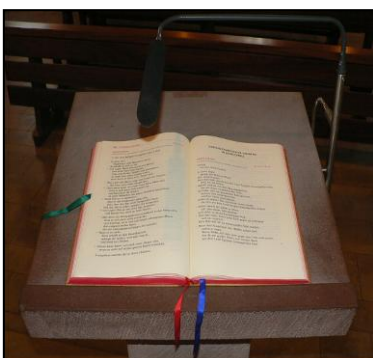
<https://youtu.be/xX7g5PQqiiM>

Błogosławienie Księgą Ewangelii

Zwyczaj błogosławienia wiernych Ewangeliarzem wprowadził JP II. Była to sprawa zarezerwowana dla Papieża. Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego pozwala tylko Biskupom błogosławić Ewangeliarzem.

<https://vademecumliturgiczne.pl/2015/12/31/blogoslawienie-ksiega-ewangelii/>

Lekcjonarz po czytaniu z ambony zostawia się otwarty. Otwarta księga na ambonie symbolizuje obecność słowa Bożego podczas nabożeństwa.

W Mszy Św. za ojczyznę czytania mszalne dobierane są w sposób, który ma na celu nawiązanie do tematu patriotyzmu, jedności narodu, oraz wierności Bogu i ojczyźnie. Zazwyczaj obejmują one fragmenty Starego Testamentu, Nowego Testamentu (np. z Dziejów Apostolskich, Listów, Apokalipsy) oraz psalm responsoryjny.

Przykładowe czytania, które mogą być wykorzystane w mszy za ojczyznę: (*Lekcjonarz Mszalny*, t. VII, s. 298nn).

I czytanie:

Często fragment ze Starego Testamentu, np. o obietnicach danych Abrahamowi, o wyjściu Izraelitów z Egiptu, lub o budowie świątyni, które można interpretować jako symbole jedności i obrony wiary oraz ojczyzny.

- **Psalm responsoryjny:**

Psalm, który odzwierciedla tematykę patriotyczną, np. Psalm 122 ("Radowałem się, gdy mi powiedziano: Pójdziemy do domu Pańskiego") lub Psalm 137 ("Nad rzekami Babilonu").

-

- **II czytanie:**

Fragment z Nowego Testamentu, który może dotyczyć miłości do bliźniego, braterstwa, czy też wierności Bogu w trudnych sytuacjach. Może to być np. fragment z Listu do Rzymian o miłości do wszystkich ludzi, lub z Listu do Efezjan o jedności Kościoła.

- **Ewangelia:**

Ewangelia, która najczęściej nawiązuje do tematu miłości Boga i bliźniego, oraz do wartości chrześcijańskich, które powinny być fundamentem życia osobistego i społecznego.

Oprócz czytań, w mszy za ojczyznę mogą być wykorzystane:

- **Modlitwa powszechna:**

W modlitwie tej wierni modlą się za ojczyznę, jej władze, za pokój i pomyślność narodu.

- **Homilia:**

Kazanie, które powinno nawiązywać do czytań mszalnych oraz do tematu patriotyzmu, jedności i wierności Bogu.

Podsumowując, msza za ojczyznę to celebrowanie, która łączy w sobie liturgię słowa i liturgię eucharystyczną, a jej czytania mszalne mają za zadanie inspirować wiernych do patriotyzmu, jedności i wierności wartościom chrześcijańskim.

Na zakończenie roku szkolnego, Msza Święta może zawierać czytania związane z wdzięcznością, nowymi początkami i powierzeniem przyszłości Bogu. Dobrym wyborem z Starego Testamentu będzie Księga Syracha (36, 1-2. 5-7. 12-17), która mówi o Bożej mądrości i opiece. Z Nowego Testamentu, można rozważyć fragment z Ewangelii św. Mateusza (7, 24-29), o budowaniu na skale, co symbolizuje trwałe fundamenty w życiu. Psalm responsoryjny powinien być wyrazem radości i dziękczynienia, np. Ps 126, 1-6, mówiący o powrocie z niewoli.

Czytania z Mszy Świętej na zakończenie roku szkolnego:

- **Pierwsze czytanie:** Księga Syracha 36, 1-2. 5-7. 12-17 (lub inny fragment o Bożej mądrości i opiece).

- **Psalm responsoryjny:** Ps 126, 1-6 (lub inny psalm wyrażający radość i wdzięczność).

- **Drugie czytanie:** Fragment z listu do Tymoteusza (np. 2 Tm 4, 1-5) - o wytrwałości w wierze i głoszeniu Ewangelii.

- **Ewangelia:** Ewangelia wg św. Mateusza 7, 24-29 (o budowaniu na skale).

Dodatkowe sugestie:

- Można rozważyć dodanie modlitwy wiernych z prośbami o błogosławieństwo dla uczniów, nauczycieli i rodziców, a także o pomyślne wakacje.

- Pieśni powinny być radosne i dziękczynne, np. "Bogu dziękujcie, duch", "Pan jest mocą swojego ludu" lub inne pieśni związane z zakończeniem roku szkolnego.

- Homilia powinna nawiązywać do czytań i dotyczyć tematów związanych z zakończeniem roku szkolnego, takich jak wdzięczność za miniony czas, podsumowanie osiągnięć, nadzieja na przyszłość i Boża opieka.

Pamiętaj, że to tylko sugestie, a ostateczny wybór czytań i pieśni należy do celebransa.

Zgodnie z dyrektorium wolno zmniejszać liczbę czytań nawet do jednego (Ewangelia) i odmawiać Skład Apostolski. Przystosowując treść modlitw mszalnych (kolekta, modlitwa nad darami, modlitwa po Komunii) do potrzeb dzieci, należy przygotować je na piśmie. https://liturgista.pl/?page=liturgy_norms&content=document&label=1978-01-01-D-KEP-ZDM

W Polsce w Mszach Św. z udziałem dzieci skraca się niekiedy liturgię słowa, co ma uzasadnienie pastoralne i jest zapisane w zaleceniach duszpasterskich Episkopatu Polski⁹. Niewskazane jest, aby lektorami były małe dzieci; można podać przykład chłopca, ledwo widocznego zza ambonki i czytającego cienkim głosikiem: „Niewiastę mężną któż znajdzie...”. Najważniejsze jest by czytający rozumiał słowa Pisma, umiał poprawnie wypowiedzieć nazwy geograficzne, trudniejsze pojęcia, nazwy własne. Po odczytaniu Ewangelii i słowach: „Oto słowo Pańskie”, kapłan lub diakon nie powinien podnosić księgi i ukazywać jej wiernym, bowiem słowo już zostało proklamowane i znajduje się w ludzkich sercach¹². Niewłaściwym jest wyszukiwanie przez celebransa czytania mszalnego podczas kolekty, jakby go słowo Boże nie dotyczyło!. Kaznodzieja ma być obecnym w prezbiterium od początku liturgii słowa. Niewłaściwe jest chodzenie po kościele podczas czytań i śpiewu psalmu. Widać to na przykładzie kościelnego chodzącego z kielichem, ministrantów wędrujących do zakrystii. Księga Słowa Bożego ma być przed czytaniem umieszczona zamkniętą, a po czytaniu zostawić otwartą. Do śpiewu psalmów nie powinno być melodii pozaliturgicznych i nie wolno go śpiewać na głosy. „Jeśli nie śpiewa się Alleluja lub wersetu przed Ewangelią, można je opuścić”. Jest niezgodne z zasadami liturgii śpiewanie psalmu przez organistę. Wersetu Alleluja nie wolno recytować, byłoby to podobne do recytacji np. toastu „sto lat” czy hymnu państwowego „Jeszcze Polska nie zginęła...”, które są śpiewane.

Biskupi przypominają, że adoracja eucharystyczna sprawowana bezpośrednio po Mszy świętej lub przed nią nie zastępuje obowiązkowej homilii mszalnej (Adoracja eucharystyczna, nr 6).

Nie jest zgodny z przepisami liturgicznymi zwyczaj tzw. dyżurów homiletycznych, praktykowany w niektórych parafiach i polegający na tym, że jeden ksiądz głosi słowo na wszystkich Mszach świętych w daną niedzielę czy święto *per turnum*, a po homilii opuszcza kościół, nie biorąc udziału w dalszej celebracji. Lekceważy się wówczas rolę homilii jako integralnej części liturgii.

Z liturgicznego punktu widzenia zwyczaj taki jest absurdalny²⁰. Przede wszystkim praktyka ta narusza zasadę jedności liturgii słowa i liturgii eucharystycznej (por. KL nr 56). Jedność ta ma swą podstawę w działaniu Chrystusa przy obu stołach celebracji. On, podobnie jak uczniom w Emaus, najpierw wyjaśnia Pisma (por. Łk 24, 27. 32), a potem łamie chleb (Łk 24, 30. 35). To prawda, że *in persona Christi* działają obaj kapłani: ten, który głosi homilię, choć potem opuszcza zgromadzenie, i ten, który po wysłuchaniu tejże homilii, przewodniczy następnie liturgii eucharystycznej. Niemniej jednak zostaje zaciemniona jedność działania, którą wymownie objawia ta sama osoba kapłana przewodniczącego²¹.

Ks. Daniel Wachowiak

<https://youtu.be/uooBz3Ye-cw?t=255>

Homilia to język przeznaczony do „mówienia”, a nie do czytania
(od przewodniczącego liturgii w synagodze wymagano, aby modlitw nie czytał, lecz je wymawiał).

Niestety spotyka się dziś nagminnie czytanie homilii, co prowadzi do depersonalizacji orędzia zbawczego, a w końcu do jego niszczenia.

Piękno i dostojność celebracji liturgii słowa winno wyrażać się między innymi w następujących postulatach: Pamiętać należy, że przepowiadanie to nie jest słowo o Bogu, ale słowo Boże, będące wyrazem Bożej miłości. To nie jest puste wydarzenie, lecz nieustanna mowa do człowieka, w której Bóg pyta, niepokoi, oświeca, a nade wszystko zbawia. To słowo nie tylko było, ale jest i żyje nadal w misji Kościoła³⁶. Słowo Boże domaga się godnego głoszenia. Występuje wiele nieporozumień³⁷. Może się zdarzyć, iż jest to bezpłodna gadanina o liturgii i obrzędach, a przecież one przemawiają same, jeśli są wykonywane we właściwy sposób. Ważny jest dobrze przygotowany i wygłoszony komentarz liturgiczny przed czytaniem biblijnymi. Nie może to być jednak „mini homilia”.

Homilia, o ile jest przygotowana, nigdy nie będzie zagrożeniem dla Modlitwy eucharystycznej. Wydłużanie homilii, a następnie szybkie odmawianie Drugiej Modlitwy eucharystycznej jest praktyką naganną. Modlitwa wiernych, nawet wtedy, gdy jest spontaniczna, winna uwzględniać koniecznie cztery intencje, które podaje OWMR nr 46³⁸.

<https://vademecumliturgiczne.pl/2022/01/06/jak-godnie-celebrewac-msze-swiate-zasady-i-nieprawidlowosci-cz-ii/>

Modlitwę wiernych:

rozpoczyna i kończy Przewodniczący Celebracji (zob. OWMR nr 71 i 108).

Rozpoczynając – ma ręce złożone, kończąc modlitwę – rozkłada je.

Wezwania te – przynajmniej cztery, a najwyżej sześć

– winny być związane. (zob. OWMR nr 70).

Trzeba pamiętać, iż wstępną zachętę do Modlitwy powszechnej oraz jej konkluzję wypowiada zawsze kapłan przewodniczący (w koncelebracji – celebrans główny). **Zdarza się, że koncelebranci uzurpują sobie tę rolę lub przewodniczący liturgii zmusza koncelebransów, aby wchodzili w kompetencje celebransa głównego³³.**

Nie należy formułować wezwań skierowanych wprost do NMP ani do Świętych. Modlitwa wiernych ze swej natury jest modlitwą zwróconą do Boga. ³⁴. **Nie powinno się zastępować Modlitwy wiernych innymi modlitwami np z Liturgii Godzin (jutrzni, niesporów) albo antyfonami maryjnymi; Pod Twoją obronę itp.**

Często są popełniane dwie nieprawidłowości:

Pierwsza dotyczy kapłana, który prowadzi całość modlitwy, łącznie z intencjami, a to nie jest jego funkcja.

Drugi błąd polega na tym, że **często jeszcze podczas trwania Modlitwy wiernych ministranci wykonują czynności przed obrzędem przygotowania darów.**

Jest to niczym nieuzasadniony falstart, który tylko wprowadza niepotrzebne rozproszenie.

Modlitwa wiernych należy jeszcze do Liturgii Słowa, zaś przygotowanie ołtarza do Liturgii Eucharystycznej. Zapewne chodzi tu o oszczędność czasu, aby celebrans mógł od razu przystąpić do czynności przygotowania darów. Atmosfera pośpiechu i oszczędzania czasu za wszelką cenę są całkowicie sprzeczne z duchem liturgii³⁵.

Piękno i dostojność celebracji liturgii słowa winno wyrażać się między innymi w następujących postulatach: Pamiętać należy, że przepowiadanie to nie jest słowo o Bogu, ale słowo Boże, będące wyrazem Bożej miłości.

To nie jest puste wydarzenie, lecz nieustanna mowa do człowieka, w której Bóg pyta, niepokoi, oświeca, a nade wszystko zbawia. To słowo nie tylko było, ale jest i żyje nadal w misji Kościoła³⁶. Słowo Boże domaga się godnego głoszenia.

Występuje wiele nieporozumień³⁷. Może się zdarzyć, iż jest to bezpłodna gadanina o liturgii i obrzędach, a przecież one przemawiają same, jeśli są wykonywane we właściwy sposób. Ważny jest dobrze przygotowany i wygłoszony komentarz liturgiczny przed czytaniem biblijnym. Nie może to być jednak „mini homilia”. Homilia, o ile jest przygotowana, nigdy nie będzie zagrożeniem dla Modlitwy Eucharystycznej. Wydłużanie homilii, a następnie szybkie odmawianie Drugiej Modlitwy eucharystycznej jest praktyką naganną. Modlitwa wiernych, nawet wtedy, gdy jest spontaniczna, winna uwzględniać koniecznie cztery intencje, które podaje

Przygotowanie Darów:

Po Liturgii Słowa rozpoczyna się śpiew na przygotowanie darów. W tym czasie ministranci umieszczają na ołtarzu korporał, puryfikaterz, kielich i mszał. Wypada, aby wierni zaznaczyli swój udział w ofierze, przynosząc albo chleb i wino potrzebne do sprawowania Eucharystii, albo inne dary na potrzeby kościoła i ubogich.

<https://youtu.be/T1UCYhVMSY0>

Co można nieść w procesji z darami?: [Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego](#):

godne uznania jest, jeśli wierni przynoszą chleb i wino... Pożądane jest także przynoszenie przez wiernych pieniędzy albo innych darów przeznaczonych na potrzeby ubogich...¹

Tu jednak zaczyna się pułapka, ryzyko przynoszenia darów, które wcale nie są darami.

I tak bywa, że przynosi się gwoździe jako znak naszych cierpień, Biblię, zapalone świece, (co jest dużym paradoksem – skoro są to dary Boga dla nas, a my je przynosimy do ołtarza w procesji z darami, czy to znaczy, że w symboliczny sposób zwracamy je Bogu, bo nam się nie podobają?).

Przykłady darów, które można przynosić: Węgiel, proszek do prania, skarbonki z jałmużną wielkopostną, wypełnione i podpisane deklaracje Krucjaty Wyzwolenia Człowieka czy Duchowej Adopcji. Jeśli nie da się wszystkiego przynieść to należy przynieść część – bryłkę węgla zamiast kupionego wagonu dla domu dziecka, jeden kosz ze środkami czystości zamiast całego kontenera zebranych darów, jedną skarbonkę zamiast puszczać trzysta dzieci. W filmie „Jan Paweł II. Szukałem Was...” jest scena z afrykańskiej procesji z darami. Zapamiętałem kurę (żywą) i skrzynkę Coca-Coli. I to jest konkret!⁵

Nie powinno się nieść darze zapalonych świec.

Wyjątkiem jest liturgia Ofiarowania Pańskiego sprawowana w zakonie dominikańskim. Zakon ten posiada pozwolenie na obrzęd zawierający przyniesienie przez wiernych zapalonych świec przed ołtarz⁶. **Kiedy należy okadzać Paschał?** Zarówno rubryki *Mszału Rzymskiego* jak i *Ceremoniału liturgicznej postugi biskupiej*, wspominają o okadzaniu paschału tylko podczas Wigilii Paschalnej, przed rozpoczęciem Orędzia Paschalnego.¹ Diakon po otrzymaniu błogosławieństwa od kapłana okadza księgę i następnie paschał: Jeśli używa się kadzidła, kapłan, okadza najpierw księgę a potem paschał! i stojąc na ambonie albo przy pulpicie śpiewa orędzie wielkanocne.

„Żaden kapłan nie posiada prawa, żeby wprowadzać tam dodatkowe obrzędy czy modlitwy, których nie przewiduje mszał”.

UWAGI TEOLOGICZNO-LITURGICZNE DOTYCZĄCE ODMAWIANIA MODLITWY DO ŚW. MICHAŁA ARCHANIOLA I JEJ ZWIĄZKU Z MSZĄ ŚWIĘTĄ

1. Liturgia Mszy ma swój stały porządek i żaden kapłan nie posiada prawa, żeby wprowadzać tam dodatkowe obrzędy czy modlitwy, których nie przewiduje mszał.

O ile formy pobożności ludowej i prywatne modlitwy wiernych są w pewnym stopniu kształtowane przez potrzeby wiernych, o tyle przebieg liturgii i jej strukturę określają księgi, które Kościół opracowuje i przedstawia jako formy wzorcowe i obowiązujące.

2. Dodawanie innych modlitw podczas Mszy świętej może sugerować wiernym, że **w trakcie celebracji mszalnej czegoś brakuje**, dlatego potrzebny jest jakiś dodatek, specjalna modlitwa, a przecież każda Msza jest uobecnieniem paschalnego misterium Chrystusa.

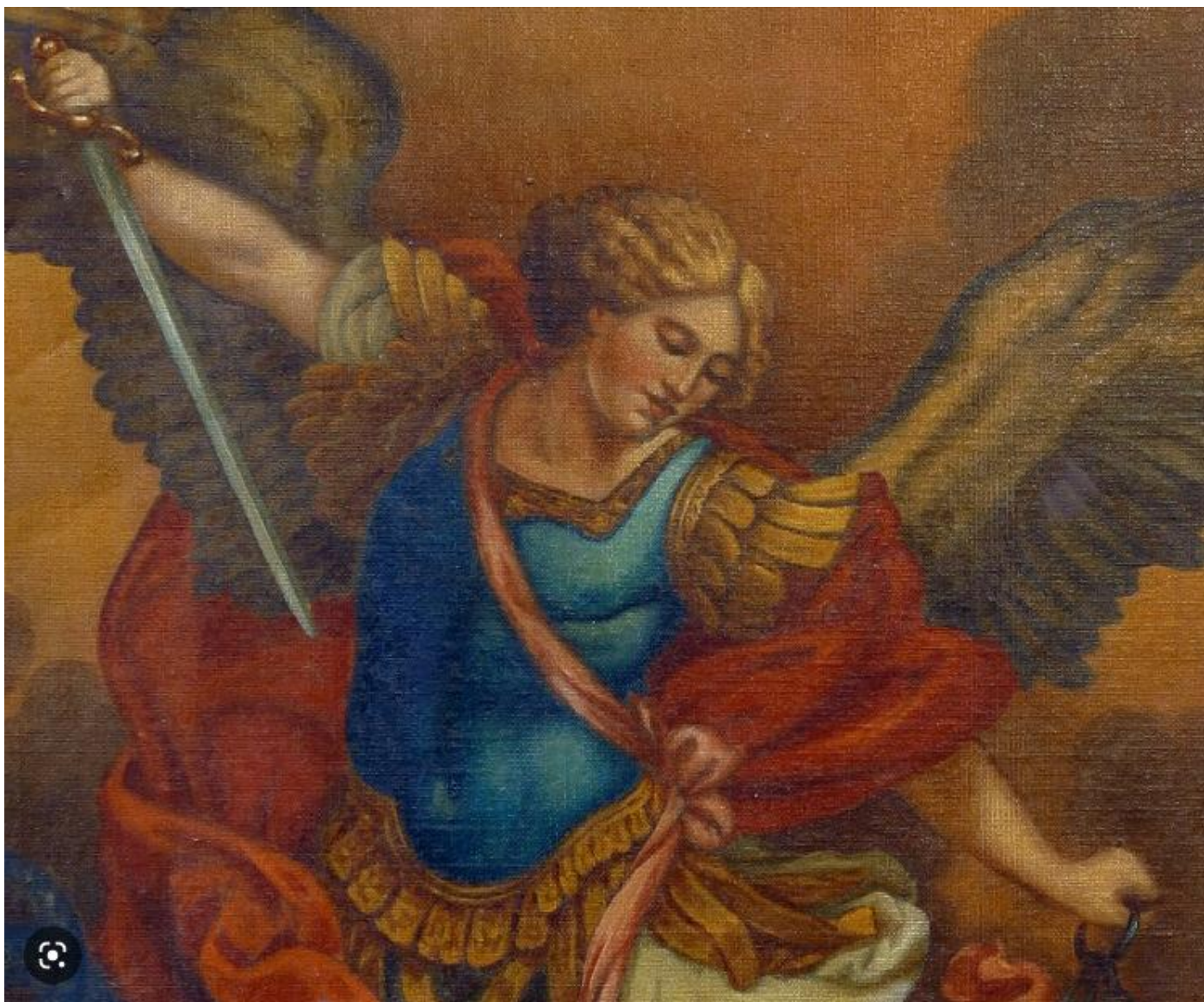
3. Warto zwrócić uwagę, że nawet w uroczystości Matki Bożej albo świętych, modlitwy mszalne są adresowane do Pana Boga, nigdy bezpośrednio do świętego. Taka jest istota liturgii, gdyż jest ona wykonywaniem kapłańskiego urzędu Jezusa Chrystusa. W Eucharystii sprawujemy dzieło naszego odkupienia i oddajemy chwałę Bogu razem z Maryją, aniołami i świętymi. W żadnym wypadku nie zapominamy o nich i nie tracimy ich z pola widzenia, ale też **w liturgii nie zwracamy się bezpośrednio do nich, a raczej w jedności z nimi zwracamy się wspólnie do Boga**, co bardzo dobrze wyraża konkluzja prefacji („Dlatego z Aniołami, Archaniołami i wszystkimi Świętymi głosimy Twoją chwałę, razem z nimi wołając” – w tym lub w zbliżonym brzmieniu). W liturgii jesteśmy w jedności z Maryją, Aniołami oraz Świętymi

i mamy nadzieję znaleźć się kiedyś w pełnej wspólności z nimi, ale nie koncentrujemy się na nich samych. Nawet gdy obchodzimy w roku liturgicznym ich uroczystości, święta i wspomnienia, wysławiamy przede wszystkim dzieła Boże zdziałane w nich i przez nich. Nic nie stoi natomiast na przeszkodzie, by po zakończonej liturgii zwrócić się z wezwaniem także do tych, z którymi w liturgii byliśmy skupieni na Bogu i Jego paschalnym dziele.

4. Ponadto powstaje problem praktyczny: w jednej parafii odmawiamy tę modlitwę, a w drugiej nie. Albo w tej samej parafii jest ksiądz X, który ją odmawia podczas każdej celebracji, a po nim odprawia ksiądz Y, który tej modlitwy nie odmawia: nie dlatego, że ją deprecjonuje, tylko chce być wierny księgom liturgicznym i nie dodaje w trakcie liturgii mszalnej innych modlitw, które sugeruje mu osobista pobożność albo postulaty określonej grupy wiernych.

5. Włączanie do liturgii mszalnej dodatkowych modlitw tworzy wrażenie, jakby sama Msza święta była jakoś niepełna, niewystarczająca i potrzebowała uzupełnienia czy to przez modlitwę, czy to przez jakiś inny pobożny akt.

6. W tym kontekście kilka istotnych pytań: „Czy wprowadzając na końcu Mszy modlitwę do św. Michała Archanioła, pamiętamy, że to przede wszystkim paschalne misterium Chrystusa obecne w Eucharystii jest naszym ratunkiem i naszym zabezpieczeniem przed zakusami diabła? Rzecz nie w tym, by negować szczególną misję Archanioła Michała w opiece nad Kościołem, bo to sam Bóg wyznacza obowiązki aniołom i ludziom (por. kolekta ze święta Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała), ale w tym, by nie tworzyć wrażenia, że Eucharystia bez modlitwy do św. Michała ma niepełną wartość. **Czy dodając modlitwy do Maryi lub innych świętych, pamiętamy, że to przede wszystkim sam Chrystus na wiele sposobów realnie obecny w Eucharystii oręduje za nami u Ojca** (Rz 8,34),

7. Praktycznym rozwiązaniem w tej sytuacji jest więc to, aby tam gdzie jest taki zwyczaj, odmawiać modlitwę do św. Michała Archanioła po błogosławieństwie (z miejsca przewodniczenia) albo po rozesłaniu wiernych, na podobnej zasadzie jak inne nabożeństwa (na stopniach ołtarza lub w innym, wyznaczonym do tego miejscu). Źródło tekstu modlitwy: Rytuał Rzymski. Egzorcyzmy i inne modlitwy błagalne.

nie-trzeba-poprawiać-Eucharystii

FOT. MATEUS CAMPOS FELIPE/UNSPLASH

Pamiętam taką sytuację, gdy w wakacje, w jednej z pomorskich parafii, niejako „z automatu” zacząłem modlić się znanymi słowami: „Święty Michale Archaniele...”. Po mszy św. proboszcz wziął mnie pedagogicznie, w zakrystii, na bok i zapytał: „Ojciec jest niewierzący?”. Zapytałem: „Dlaczego? Skąd taki wniosek?”. „Eucharystii nie trzeba już poprawiać” – usłyszałem. Sama w sobie jest egzorcyzmem, gładzi grzechy powszednie, jest szczytem i źródłem. „Ojciec w to nie wierzy?” – zapytał.

Odpowiedziałem: „Wierzę”. **Od tej pory zacząłem intuicyjnie zastanawiać się nad formułami, modlitwami „poprawiającymi” mszę św., które nie są przez ryt dopuszczane.** A jest ich wiele. Nie tylko ta do św. Michała Archaniola (piszę „do”, bo jej słowa mówią jasno, że nie chodzi o modlitwę za jego wstawiennictwem, a to formuła niezgodna z nauczaniem Kościoła), ale są dodatkowe modlitwy za zmarłych, za wstawiennictwem Maryi... Za każdym razem jeśli była kartka na ołtarzu czy ambonce lub gdy wierni sami zaczynali – odmawiałem ją, bo przecież są ważniejsze sprawy w liturgii czy w Kościele, niż dodatkowe modlitwy...

>>> „Modlitwa do św. Michała Archaniola” powinna być odmawiana po mszy świętej . Wystarczy pięknie celebrować (bez pośpiechu i ze starannymi gestami, z przygotowanym słowem, oprawą muzyczną i liturgiczną na poziomie – może to być też msza św. recytowana, ze świecami nie z plastiku, w zadbanym kościele/kaplicy, z czystymi szatami liturgicznymi i bielizną liturgiczną...), bo wówczas tym bardziej staje się ona rzeczywistością ewangelizacyjną. Obyśmy tylko chcieli z niej korzystać.

KWESTIA BŁOGOSŁAWIENSTWA DZIECI PODCZAS ROZDZIELANIA KOMUNII ŚWIĘTEJ.

Błogosławienie dzieci podczas rozdzielania Komunii Świętej, według Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów - o. Corrado Maggioniego, jest nadużyciem liturgicznym i nie powinno się wprowadzać takiego zwyczaju podczas liturgii.

W związku z tym, w tych kościołach, w których zostały wprowadzone takie praktyki, w trosce o poszanowanie Eucharystii i właściwe rozumienie znaczenia poszczególnych obrzędów Mszy świętej, prosimy o wycofanie takich praktyk i ewentualne wytłumaczenie wiernym znaczenia i miejsca błogosławieństwa dzieci podczas Mszy św.

Dodatkowo zwyczaj ten może wzbudzać – pośród tych samych wiernych – różne opinie, które nie przyczyniają się do tworzenia jedności.

Praktyka błogosławienia dzieci znakiem krzyża podczas rozdzielania Komunii Świętej jest zatem nadużyciem liturgicznym.

Po pierwsze - szacunek dla Najświętszego Sakramentu wymaga, aby kapłan rozdzielający Komunię świętą, który na palcach ma cząsteczki Pana Jezusa, niczego nie dotykał zanim nie obmyje palców w naczynku zwanym vasculum. Wyraża się tutaj wiara, że Jezus jest obecny cały, nawet w najdrobniejszej cząsteczce konsekrowanej hostii. Po drugie - każda czynność liturgiczna ma swoje miejsce i znaczenie.

Błogosławieństwo jest przewidziane na rozesłanie Mszy Świętej, a nie w czasie rozdawania Komunii Świętej

Traci się przez to czytelność gestów i znaków liturgicznych, przez które działa na liturgii Chrystus. Jeśli duszpasterze pragną indywidualnie błogosławić dzieci i dorosłych - odpowiedniejszym momentem, wynikającym ze struktury Mszy Świętej jest pieśń na zakończenie. Przypominamy też o pięknym zwyczaju błogosławienia dzieci przez rodziców, który mogą wykonywać w każdym czasie.

ZAŁĄCZNIKI:

[Pismo do Kongregacji](#)

[Odpowiedź Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów](#)

Czy wystawiając Najświętszy Sakrament bezpośrednio po Mszy św. należy opuścić obrzędy zakończenia?

Artur Lesner: W Agendzie diecezji opolskiej znalazłem stwierdzenie, że jeżeli wystawienie Najświętszego Sakramentu następuje bezpośrednio po Mszy Świętej, należy opuścić obrzędy zakończenia. Czy jednak nie są to dwie różne akcje liturgiczne, które należałoby rozdzielić, nawet jeżeli potraktujemy adorację jako przedłużenie liturgii eucharystycznej?

ks. Jacek Nowak SAC: OWMR 170 podaje: *Jeśli po Mszy Świętej następuje jakaś czynność liturgiczna, opuszcza się obrzędy zakończenia, to jest pozdrowienie, błogosławieństwo i odesłanie wiernych.*

Adoracja Najświętszego Sakramentu będąca bezpośrednio po Mszy św. ukazuje związek istniejący między kultem Najświętszego Sakramentu a Mszą Świętą (Komunia święta i kult tajemnicy Eucharystycznej poza mszą Świętą, Katowice 1985, nr 58). W tej samej księdze, w nrze 70, jest podane wskazanie: *Hostię przeznaczoną do dłuższego i uroczystego wystawienia należy konsekrować podczas Mszy Świętej odprawianej bezpośrednio przed adoracją i po Komunii umieścić ją w monstrancji na ołtarzu. Mszę kończy się modlitwą po Komunii, opuszczając obrzędy zakończenia. Przed swoim odejściem kapłan stosownie do okoliczności ustawia na tronie Najświętszy Sakrament i okadza go¹.*

[czy-wystawiajac-najswietszy-sakrament-bezposrednio-po-mszy-sw-nalezy-opuscic-obrzedy-zakonczenia](#)

Akt pokuty opuszcza się jeśli celebrację poprzedza inne działanie liturgiczne, np. procesja, pierwsza część obrzędów pogrzebowych w domu lub przed kościołem itp.

[liturgia.wiara](#) . [vademecumliturgiczne](#) .
[wiara](#)

Słowniczek liturgiczny: Co to jest akt pokuty?

Ks. Jacek Zjawin

AKT POKUTY jest częścią obrzędów wstępnych Mszy Świętej. Składa się z czterech elementów wezwania kapłana, chwili ciszy prośby skierowanej do Boga o przebaczenie grzechów, która nie posiada jednak skuteczności sakramentu pokuty. Akt pokuty nie jest też rachunkiem sumienia, ale staniem przed Bogiem w postawie skruchy, żalu z pragnieniem zmiany życia....

AKT POKUTY – jest częścią obrzędów wstępnych Mszy Świętej. Składa się z czterech elementów – wezwania kapłana, chwili ciszy – prośby skierowanej do Boga o przebaczenie grzechów, która nie posiada jednak skuteczności sakramentu pokuty.

Akt pokuty nie jest też rachunkiem sumienia, ale staniem przed Bogiem w postawie skruchy, żalu z pragnieniem zmiany życia. Oczyszcza nas z grzechów lekkich, tzw. powszechnych, i przysposabia do pełnego uczestnictwa w Uczcie Eucharystycznej, czyli do przyjęcia Ciała i Krwi Pańskiej.

Mszał podaje cztery formy aktu pokuty:

- Spowiadam się..., tzw. spowiedź powszechna, zawiera gest bicia się w piersi, który ma oznaczać budzenie siebie samego celem opamiętania się, wyrażenia żalu i zmiany usposobienia.
- Zmiłuj się nad nami Panie... – wersety z Pisma Świętego recytowane na przemian przez kapłana i lud.
- Panie, który zostałeś posłany, aby uzdrowić skruszonych w sercu... – wezwania błagalne skierowane do Chrystusa zaczerpnięte z pierwotnego sposobu odmawiania Kyrie eleison.
- Aspersja – pokropienie wodą święconą

Akt pokuty opuszcza się, jeśli celebrację poprzedza inne działanie liturgiczne np. procesja.

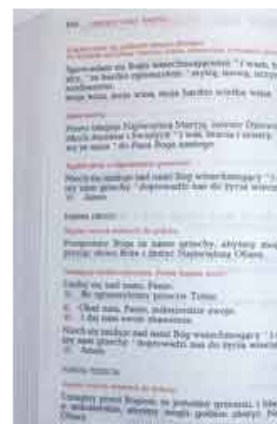
Zbawcza moc Eucharystii odpuszcza nam grzechy powszednie, ale nie grzechy śmiertelne. Niech więc nikogo nie wprowadza w błąd, obserwowany w pewnych środowiskach Europy Zachodniej, pogląd polegający na przekonaniu, że chrześcijanin uczestniczący w Eucharystii nie musi nic robić dla pozbycia się swych grzechów.

Akt pokuty opuszcza się, jeśli celebrację poprzedza inne działanie liturgiczne np. procesja.

<https://www.przewodnik-katolicki.pl/Archiwum/2007/Przewodnik-Katolicki-4-2007/Poradnik-duchowy/Slowniczek-liturgiczny-Co-to-jest-akt-pokuty>

-
- **Post Eucharystyczny:** jedną godz. należy powstrzymać się od spożywania pokarmów oraz od picia napojów (przy czym można pić wodę i zażywać lekarstwa).
 - Ten post nazywany jest postem Eucharystycznym. Obowiązuje każdego wiernego. Możliwość odstępstwa przewidziana jest tylko w przypadku osób starszych i chorych. **Osoby w podeszłym wieku** lub złożone jakąś chorobą, jak również ci, którzy się nimi opiekują, **mogą przyjąć Najświętszą Eucharystię, chociażby coś spożyli w ciągu godziny poprzedzającej.** (KPK, kan. 919 § 2).
-

Ile razy można przyjąć Komunię Św. w ciągu dnia?: „jest rzeczą właściwą, by wierni, jeśli tylko spełniają wymagane warunki, przyjmowali Komunię, gdy uczestniczą we Mszy św.”. W przypisie zaznaczono: „W tym samym dniu wierni mogą przyjąć Najświętszą Eucharystię najwyżej drugi raz”.

Fot.

A Santa Missa revelada sob o Véu do Sacramento

https://youtu.be/Go-k8d_4SS0?list=RDGo-k8d_4SS0

Nie Rób tego po Komunii Świętej – 95% Katolików Popelnia ten Błąd!

<https://youtu.be/XdzFUXZkY3s>

Udostępnij ten materiał komuś, kto chodzi na Mszę Świętą
– ale nie wie, jak wielki skarb jest w jego sercu.

Święcenia Diakonatu Poznań 2018- Złożone ręce w ręce biskupa- symbol posłuszeństwa

https://youtu.be/bkZ5-X_pJL4